

Uzasadnienie

1. Istniejący stan rzeczy w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

Aktualnie obowiązującym aktem wykonawczym regulującym nabywanie uprawnień przewodników turystycznych i pilotów wycieczek jest rozporządzenie Ministra Sportu i Turystyki z dnia 4 marca 2011 r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek (Dz. U. Nr 60, poz. 302), wydane na podstawie art. 21 ust. 4 i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. z 2013 r., poz. 829) wprowadziła zmiany do ustawy o usługach turystycznych. Na mocy zmienianej ustawy zniesiono uprawnienia pilota wycieczek oraz przewodnika turystycznego miejskiego, terenowego i międzynarodowego przewodnika wysokogórskiego, natomiast pozostawiono uprawnienia przewodnika górskiego na poszczególne obszary górskie oraz klasy tych uprawnień.

Na mocy zmienianej ustawy zmienione zostały także delegacje ustawowe dotyczące określenia w drodze rozporządzenia kwestii, które na podstawie wcześniej obowiązujących regulacji dotyczyły nadawania uprawnień pilota wycieczek oraz przewodnika turystycznego miejskiego, terenowego, górskiego i międzynarodowego przewodnika wysokogórskiego, na delegacje ustawowe dotyczące określenia w drodze rozporządzenia kwestii nadawania wyłącznie uprawnień przewodnika górskiego.

W efekcie zaistniała konieczność wydania nowego aktu wykonawczego do ustawy o usługach turystycznych w tym zakresie.

Zmieniony ww. ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. art. 34 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych ustanawia delegację do wydania aktów wykonawczych regulujących 8 obszarów oznaczonych kolejnymi literami. Niniejsze rozporządzenie wypełnia delegacje zawarte w art. 34 pkt: 1-5, 7, 8. Delegacje zawarte w pkt 6 i częściowo w pkt 7 zostaną wypełnione przez odrębne rozporządzenie w sprawie egzaminów językowych dla przewodników turystycznych i pilotów wycieczek. Rozporządzenia te musiały zostać rozdzielone, gdyż dotyczą innych zakresów merytorycznych oraz różnych grup odbiorców. Niniejsze rozporządzenie dotyczy grupy osób nabywających uprawnienia do wykonywania zawodu regulowanego przewodnika górskiego. Odrębne rozporządzenie będzie wydane w zakresie egzaminów językowych i będzie dotyczyło grupy osób, które wykonują zarówno zawód regulowany przewodnika górskiego, jak i zawody nieregulowane: przewodnika miejskiego i terenowego, a także pilota wycieczek.

Zgodnie z art. 49 ust. 3 ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów, rozporządzenie Ministra Sportu i Turystyki z dnia 4 marca 2011 r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek (Dz. U. Nr 60, poz. 302) utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie później jednak niż 1 lipca 2014 r.

2. Wykazanie różnic między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym

Ustawa o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów wprowadziła zmianę, polegającą na usunięciu obowiązku nabywania odpowiednich uprawnień do wykonywania zawodów przewodnika turystycznego miejskiego, terenowego oraz pilota wycieczek. W związku z powyższym, projektowany akt prawny zakłada usunięcie wszelkich procedur związanych z nadawaniem przez marszałków województw uprawnień do wykonywania ww. zawodów. Nie ulegają istotnym zmianom jedynie procedury dotyczące nadawania uprawnień przewodnika górskiego, który zgodnie z nowymi zapisami ustawy o usługach turystycznych pozostaje zawodem regulowanym.

Zgodnie z nowym upoważnieniem ustawowym rozporządzenie określi:

- 1) właściwość terytorialną marszałków województwa powołujących komisje egzaminacyjne dla przewodników górskich;
- 2) kwalifikacje, skład, sposób powoływania i odwoływania członków komisji egzaminacyjnych, o których mowa w art. 25 ustawy, sposób powoływania zespołów egzaminacyjnych, procedurę egzaminowania kandydatów na przewodników górskich oraz wzór świadectwa wydawanego przez te komisje;
- 3) konieczne elementy wniosku o nadanie uprawnień przewodnika górskiego oraz dokumenty, jakie powinny być załączane do wniosku;
- 4) programy szkolenia kandydatów na przewodników górskich;
- 5) warunki uzyskiwania poszczególnych klas przewodników górskich, obszar uprawnień przewodników górskich i stopień trudności tras oraz wycieczek prowadzonych przez przewodników górskich posiadających uprawnienia określonej klasy;
- 6) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika górskiego, w tym wysokość opłat za poszczególne części egzaminów, a także wysokość wynagrodzenia egzaminatorów za przeprowadzenie poszczególnych rodzajów i części egzaminów;
- 7) wzory dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień przewodnika górskiego, a także tryb okazywania legitymacji przewodnika górskiego upoważnionym organom oraz sposób noszenia identyfikatorów podczas wykonywania zadań przewodnika górskiego.

Przedmiotowe rozporządzenie wprowadza kilka zmian w stosunku do poprzedniego stanu prawnego, dotyczących procedury nabywania uprawnień przewodnika górskiego. Nowe rozporządzenie zakłada:

- 1) usunięcie obowiązku przedkładania zaświadczenia o stanie zdrowia umożliwiającym wykonywanie zadań przewodnika turystycznego, co wynika ze zmiany ustawy o usługach turystycznych, likwidującej wymóg posiadania dobrego stanu zdrowia pozwalającego na wykonywanie zadań przewodnika górskiego;
- 2) możliwość automatycznego – na życzenie kandydata posiadającego miejsce zamieszkania w tym samym województwie, w którym zdał egzamin – złożenia świadectwa przez komisję wprost do urzędu marszałkowskiego oraz dołączenie świadectwa do akt sprawy, w miejsce wydawania go kandydatowi;
- 3) likwidację dla osób, które nie zdały jednej z części egzaminu, 30-dniowego terminu, który musiał upłynąć od dnia, w którym ogłoszono wyniki egzaminu do dnia, kiedy ta osoba mogła wystąpić o ponowne dopuszczenie do tej części egzaminu;

- 4) redukcję nadmiernie szczegółowych regulacji dotyczących m.in. prowadzenia szkolenia oraz procedury przeprowadzania egzaminu;
- 5) umożliwienie realizacji szkoleń na podniesienie klasy uprawnień we wszystkich trzech formach: szkolenia indywidualnego, szkolenia grupowego oraz kierowanego samokształcenia;
- 6) podniesienie dotychczasowej stawki wynagrodzeń dla egzaminatorów z 250 zł do 300 zł za każdy dzień przeprowadzonej części praktycznej egzaminu;
- 7) podniesienie opłaty egzaminacyjnej za część praktyczną egzaminu ze 180 zł do 210 zł za część praktyczną (łącznie z 300 zł do 330 zł);
- 8) nieznaczne modyfikacje ramowych programów szkoleń dla przewodników górskich, m.in. połączono program podstawowego szkolenia ogólnego z podstawowym szkoleniem specjalistycznym dla przewodników górskich;
- 9) wprowadzenie możliwości odwołania członka komisji egzaminacyjnej w przypadku jego śmierci lub stanu zdrowia uniemożliwiającego wykonywanie obowiązków oraz złożenie wniosku o odwołanie z komisji. Zobowiązano także stowarzyszenia zrzeszające przewodników górskich, organizacji zrzeszającej organizatorów turystyki lub wojewódzkiego konserwatora zabytków, które wskazują członka komisji egzaminacyjnej, do stosownego uzasadnienia wniosku o odwołanie rekomendowanej przez siebie osoby;
- 10) uproszczenie systemu oceniania podczas egzaminów przeprowadzanych przez komisję egzaminacyjną;
- 11) uściślenie wykazu dokumentów składanych przez przewodników ubiegających się o podniesienie klasy uprawnień. W przypadku przewodników beskidzkich i sudeckich pozostał obowiązek składania oświadczenia o wykazie odbytych przejść przez obszary górskie, obejmującym przejścia narciarskie, zaś w przypadku przewodników tatrzańskich – dodatkowo obejmującym przejścia skalne wielowyciągowe, przejścia lodowe i skalno-lodowe oraz narciarskie, o parametrach, określonych przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników górskich;
- 12) wprowadzenie zasady, iż przy nadawaniu uprawnień legitymacja i identyfikator wydawane są z urzędu, a nie na wniosek ubiegającego się o uprawnienie;
- 13) wprowadzono limit czasowy ważności zaliczonej jednej z części egzaminów do 2 lat;
- 14) zniesiono minimalny czas trwania szkolenia dla przewodnika górskiego.

Dokonano ujednoczenia i usystematyzowania niektórych pojęć i procedur z zakresu rozporządzenia (m.in. zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, zaliczenie zamiast zdania części egzaminu, zaliczenie szkolenia zamiast egzaminu na koniec szkolenia itp.). Stworzono także podstawę prawną dla uzasadnionych działań wykonywanych już w praktyce przez urzędy marszałkowskie (m.in. wydawanie duplikatów legitymacji, wskazanie rodzaju i wysokości pobieranych opłat skarbowych, dokonywanie wpisów w legitymacjach, zasady przeprowadzania egzaminu uzupełniającego itp.).

Projekt zakłada podniesienie dotychczasowej stawki wynagrodzeń dla egzaminatorów z 250 zł do 300 zł za każdy dzień przeprowadzonej części praktycznej egzaminu. Należy zauważyć, iż egzaminatorami są w większości przewodnicy górscy o wysokich kwalifikacjach, aktywni zawodowo. Stawka 250 zł za dzień jest stawką równą bądź niższą niż aktualna średnia stawka za wykonanie kilkugodzinnej usługi przewodnickiej w górach, a należy pamiętać, że wynagrodzenie to obejmuje nie tylko przeprowadzenie egzaminu wraz

z dokonaniem oceny egzaminowanych osób, ale także przygotowanie pytań testowych i zestawów zadań, sporządzenie protokołu i wydanie świadectw zdania egzaminu, co wymaga czasu zarówno w dni poprzedzające, jak i następujące po egzaminie. Podniesienie stawek wynagrodzeń egzaminatorów do 300 zł pomoże uniknąć ryzyka, iż zabraknie chętnych osób do pełnienia funkcji członków komisji egzaminacyjnych, lub funkcje egzaminatorów w miejsce wysoko wykwalifikowanych przewodników górskich-praktyków, którzy zapewniają wysoki poziom egzaminu, będą pełniły osoby posiadające niskie predyspozycje osobiste do właściwego sprawdzenia kompetencji kandydatów. Należy zauważyć, iż stawki wynagrodzeń nie uległy zmianom od 2004 roku, choć ogólny poziom inflacji na przestrzeni lat 2004-2012 wyniósł około 31%. Licząc kwotę wynagrodzenia uwzględniającego inflację, należałoby ustanowić je na poziomie 328 zł. Ponieważ jednak dla zrekompensowania zwiększonych wydatków na wynagrodzenia egzaminatorów, należy także podnieść opłaty wnoszone za egzamin przez kandydatów na przewodników górskich, prawodawca chce uniknąć nadmiernie obciążającego zwiększenia tych opłat, dlatego proponuje się podniesienie poziomu tych wynagrodzeń do kwoty jedynie 300 zł, która odpowiada aktualnym uwarunkowaniom rynku usług przewodnickich i pozwala uniknąć ww. ryzyka. Podniesienie dziennego wynagrodzenia dla 1 egzaminatora o 50 zł, przy założeniu, że zespół tworzy 3 egzaminatorów oraz że egzamin trwa 2 dni, daje łącznie wzrost kosztu organizacji 1 egzaminu o 300 zł (50 zł x 2 dni x 3 osoby).

Jednocześnie, jak wskazano powyżej, należy podnieść opłaty egzaminacyjne za egzaminy na przewodników górskich z dwóch powodów: po pierwsze z uwagi na potrzebę pokrycia wzrastających kosztów organizacji egzaminu (w tym wynagrodzenia dla egzaminatorów), a także postępującą inflację. Kwoty opłat egzaminacyjnych nie uległy zmianie od 2004 roku. Przyjmując inflację na poziomie 31 % za wskaźnik kształtujący zwiększoną opłatę egzaminacyjną, należałoby ją ustanowić na poziomie 393 zł łącznie za część teoretyczną i część praktyczną. Tak znaczne podniesienie zdaje się jednak być nadmiernym obciążeniem dla osób chcących wejść na rynek pracy poprzez nabycie uprawnień do wykonywania zawodu przewodnika górskiego. Dlatego też przyjęto inną metodę szacunków, w której uwzględniono jedynie zwiększające się koszty wynagrodzeń egzaminatorów. Łączną kwotę 300 zł, o jaką wzrósł koszt przeprowadzenia 1 egzaminu, podzielono przez minimalną liczbę osób biorących udział w takim egzaminie, która wynosi 10. Kwota powstała w wyniku takiego działania wynosi 30 zł. Jest to suma nie obciążająca kandydatów na przewodników górskich tak, jak by to miało miejsce w przypadku wzrostu opłaty o 93 zł (co wskazano powyżej), a jednocześnie pozwalająca pokryć zwiększone koszty organizacji egzaminu. Stąd propozycja zwiększenia opłaty egzaminacyjnej za część praktyczną z dotychczasowych 180 zł do 210 zł.

Należy także zwrócić uwagę na przepisy dotyczące komisji egzaminacyjnej i zespołów egzaminacyjnych. Komisje powoływane są przez marszałka województwa bezterminowo i w ich skład wchodzi osoby, które spełniają wymogi określone w § 14 ust. 4, posiadające uprawnienia różnych klas i na różne obszary. Natomiast na potrzeby przeprowadzenia konkretnego egzaminu powoływane są zespoły egzaminacyjne, składające się z osób wybranych spośród członków komisji, spełniające dodatkowo wymogi określone w § 16 ust. 5 i 6. Komisja egzaminacyjna przeprowadza egzamin poprzez powołane zespoły egzaminacyjne.

W projekcie konieczne jest także wprowadzenie przepisów przejściowych.

Należy zwrócić uwagę, wejście w życie nowego rozporządzenia spowoduje konieczność powołania przez marszałków województw nowych komisji egzaminacyjnych z uwagi na zmieniającą się podstawę prawną ich powołania. Opisana w niniejszym projekcie procedura powoływania komisji przewiduje kilka czynności, które wymagają odpowiedniego

czasu (m.in. zebranie rekomendacji od stowarzyszeń zrzeszających przewodników górskich, weryfikacja kandydatur, oficjalne powołanie komisji itd.). Wprowadzony w § 28 przepis przejściowy przewiduje czas 6 miesięcy na wykonanie tych czynności, aby uchronić przed sytuacją, kiedy dotychczasowe komisje egzaminacyjne stracą ważność, a do powołania nowych będzie musiała upłynąć odpowiednia ilość czasu i mogłaby powstać luka w ciągłości funkcjonowania komisji uniemożliwiająca przeprowadzenie egzaminów dla kandydatów na przewodników górskich.

Ponadto, Rozporządzenie Ministra Sportu i Turystyki z dnia 4 marca 2011 r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek (Dz. U. Nr 60, poz. 302) wprowadziło nowy podział obszarów uprawnień – wcześniej obowiązujące trzy części Beskidów (Beskidy Zachodnie część wschodnia, Beskidy Zachodnie część zachodnia oraz Beskidy Wschodnie) zostały połączone w jeden obszar uprawnień – Beskidy. Jednak osoby, które ukończyły szkolenia jeszcze na zasadach wcześniejszych przepisów, tj. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek (Dz. U. Nr 15 poz. 104), musiały otrzymać możliwość podejścia do egzaminu uprawniającego do zdobycia uprawnień na obszar, na który odbyli szkolenie. Aktualnie wciąż pozostało wiele osób, które ukończyły szkolenie na część Beskidów i nie podeszły do egzaminu, bądź które zdały egzamin na część Beskidów, ale dotąd nie uzyskały uprawnień. Przepisy przejściowe zamieszczone w niniejszym projekcie mają na celu umożliwienie nabycia uprawnień stosownych do odbytego szkolenia i zdanego egzaminu. Brak tych przepisów spowodowałby konieczność: (a) unieważnienia szkoleń odbytych przez kandydatów na przewodników beskidzkich na część Beskidów, co naruszałoby zaufanie do władzy publicznej oraz mogłoby być postrzegane jako odebranie praw nabytych kandydatów na przewodników górskich, bądź też (b) konieczność dopuszczenia osób przeszkolonych na część Beskidów do egzaminu na cały obszar Beskidów i nadanie uprawnień na cały ten obszar, bądź też nadanie uprawnień na cały obszar Beskidów osobom, które zdały egzamin jedynie na część tego obszaru – to rozwiązanie naruszałoby bezpieczeństwo turystów przebywających pod opieką takiego przewodnika na obszarach górskich innych niż ten, na który odbyli szkolenie.

Ewentualne ograniczenie czasu ważności szkolenia dla przewodnika górskiego uprawniającego do przystąpienia do właściwego egzaminu powinno zostać wprowadzone w drodze ustawowej. Rozwiązanie to zostanie rozważone przy najbliższych zmianach ustawy o usługach turystycznych.

Z uwagi na powyższe, w § 29 zostały wprowadzone przepisy przejściowe, mające na celu:

- a) w ust. 1 – umożliwienie osobom, które ukończyły szkolenia na część Beskidów na podstawie wcześniejszych przepisów, przystąpienie do egzaminu na tę część i uzyskanie właściwych uprawnień na tę część Beskidów,
- b) w ust. 2 – umożliwienie osobom, które zdały egzamin na część Beskidów na mocy wcześniejszych przepisów, uzyskanie uprawnień jedynie na tę część.

3. Charakterystyka i ocena przewidywanych, związanych z wejściem w życie aktu, skutków prawnych, w tym w szczególności dotyczących ograniczenia uznaniowości i uproszczenia stosowanych procedur

Skutkiem prawnym wprowadzenia regulacji będzie dostosowanie jej brzmienia do aktualnego stanu prawnego wprowadzonego ustawą o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów – w obszarze zlikwidowanych uprawnień przewodników miejskich, terenowych i międzynarodowych przewodników wysokogórskich, a także pilotów wycieczek.

Ponadto zakłada się uproszczenia w procesie nabywania uprawnień przewodnika górskiego. Dotychczas po zdaniu odpowiedniego egzaminu przez komisją egzaminacyjną powoływaną przez właściwego marszałka województwa, kandydat na przewodnika turystycznego otrzymywał od komisji świadectwo zdania egzaminu, które następnie musiał złożyć w urzędzie marszałkowskim w ramach postępowania o nadanie uprawnień przewodnika turystycznego. Przedmiotowy projekt zakłada możliwość automatycznego – na życzenie kandydata posiadającego miejsce zamieszkania w tym samym województwie, w którym zdał egzamin – złożenia świadectwa przez komisję wprost do urzędu marszałkowskiego oraz dołączenie świadectwa do akt sprawy, w miejsce wydawania go kandydatowi. Ta możliwość pozwoli uniknąć nadmiernego obciążenia kandydata przepływem dokumentacji i pozwoli na sprawniejsze przeprowadzenie procedury nadawania uprawnień. Skorzystanie z tej możliwości przez kandydata zredukuje także liczbę składanych załączników do wniosku o nadanie uprawnień.

Projekt zakłada także likwidację dla osób, które nie zdały jednej z części egzaminu, 30-dniowego terminu, który musiał upłynąć od dnia, w którym ogłoszono wyniki egzaminu do dnia, kiedy ta osoba mogła wystąpić o ponowne dopuszczenie do tej części egzaminu. W projektowanym stanie prawnym osoba, która nie zdała którejś z części egzaminu, może wystąpić o dopuszczenie do tej części egzaminu niezwłocznie po powzięciu informacji o jego wynikach.

W związku ze zniesieniem w drodze ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów obowiązku spełnienia przez kandydata warunku posiadania dobrego stanu zdrowia, redukcji ulega także określony w niniejszym projekcie wykaz załączników do wniosku o nadanie uprawnień o zaświadczenie lekarskie dokumentujące stan zdrowia umożliwiający wykonywanie zadań przewodnika turystycznego.

Przedmiotowy projekt zakłada także redukcję nadmiernie szczegółowych, wręcz instruktażowych, regulacji dotyczących m.in. procedury przeprowadzania egzaminu, a także kolejności tematów i limitów liczby godzin szkolenia teoretycznego w ciągu jednego dnia, tygodnia i miesiąca szkolenia, co ułatwi organizatorom szkoleń elastyczne planowanie harmonogramu szkoleń zgodnie z uwarunkowaniami i potrzebami. Umożliwiono także realizację szkoleń na podniesienie klasy uprawnień we wszystkich trzech formach: szkolenia indywidualnego, szkolenia grupowego oraz kierowanego samokształcenia.

Uściślono, iż obowiązek składania oświadczenia o wykazie odbytych przejść przez obszary górskie, obejmującym przejścia skalne wielowyciągowe, przejścia lodowe i skalno-lodowe oraz narciarskie, o parametrach określonych przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników górskich dotyczy jedynie przewodników tatrzańskich ubiegających się podniesienie klasy uprawnień. Przewodników sudeckich i beskidzkich natomiast obowiązywać będzie jedynie oświadczenie o wykazie odbytych przejść przez obszary górskie, obejmującym także przejścia narciarskie.

Wprowadzono uproszczenie polegające na tym, iż przy nadawaniu uprawnień legitymacja i identyfikator wydawane są z urzędu, a nie na wniosek ubiegającego się o uprawnienie.

Uproszczeniem przewidzianym w projekcie jest także zniesienie minimalnego czasu trwania szkolenia dla przewodników górskich. Uznano, iż wystarczające jest wypełnienie programów szkoleń określonych załącznikami do rozporządzenia, które precyzują minimalną liczbę godzin szkolenia przeznaczoną na poszczególne zagadnienia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Proponowany projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów tego rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Nowe przepisy wprowadzane projektowanym aktem wykonawczym będą oddziaływać na następujące podmioty:

- a) wszystkie osoby, chcące wykonywać zadania przewodnika górskiego na określonych w niniejszym rozporządzeniu obszarach Polski, w szczególności na kandydatów na przewodników górskich oraz samych przewodników górskich,
- b) organizatorów szkoleń dla kandydatów na przewodników górskich,
- c) marszałków województw przeprowadzających procedurę nabywania uprawnień przewodników górskich,
- d) osoby powoływane do komisji egzaminacyjnych na przewodników górskich,
- e) organizacje zrzeszające przewodników górskich,
- f) organizatorów turystyki zapewniających klientom usługę przewodnictwa górskiego.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1, egzaminy na przewodnika górskiego odbywają się w czterech województwach: podkarpackim, małopolskim, śląskim oraz dolnośląskim. Szkolenia przygotowujące do egzaminów odbywają się natomiast także w innych województwach, na terenie których nie znajduje się określony obszar uprawnień – w sumie szkolenia prowadzone są w ośmiu województwach (dolnośląskim, lubelskim, łódzkim, małopolskim, mazowieckim, podkarpackim, pomorskim i śląskim). Aktualnie w Polsce w rejestrach prowadzonych przez marszałków województw znajduje się 52 organizatorów szkoleń dla kandydatów na przewodników górskich. Na podstawie danych przekazanych przez marszałków województw szacuje się, że w 2014 roku spośród osób uczestniczących w obecnie trwających kursach, do 14 egzaminów na przewodnika górskiego przystąpi ok. 200 kandydatów. Zdawalność egzaminów w 2014 roku szacuje się na około 64%.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym z organizacjami zrzeszającymi przewodników górskich, z urzędami marszałkowskimi realizującymi zadania z zakresu nadawania uprawnień przewodnikom górskim, z regionalnymi organizacjami turystycznymi, z parkami narodowymi leżącymi na terenach górskich oraz z pozostałymi

partnerami społecznymi w obszarze turystyki. W procesie konsultacji społecznych zostaną uwzględnione następujące organizacje:

1) organizacje zrzeszające przewodników górskich:

- Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze,
- Polska Federacja Pilotażu i Przewodnictwa,
- Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego,
- Polskie Towarzystwo Tatrzańskie,
- Organizacja Turystyczna „Szlak Jagielloński”,
- Porozumienie Stowarzyszeń Przewodnickich w Krakowie,
- Polskie Stowarzyszenie Przewodników Wysokogórskich,
- Wielkopolskie Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych,
- Stowarzyszenie Pilotów i Przewodników Turystyki Kulturowej,
- Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych w Krakowie,
- Akademickie Koło Przewodników Tatrzańskich w Krakowie Przy Oddziale Akademickim PTTK,
- Studenckie Koło Przewodników Górskich przy Oddziale Akademickim PTTK w Krakowie;

2) urzędy marszałkowskie;

3) regionalne organizacje turystyczne:

- Forum Regionalnych Organizacji Turystycznych,
- Dolnośląska Organizacja Turystyczna,
- Kujawsko-Pomorska Organizacja Turystyczna,
- Lubelska Regionalna Organizacja Turystyczna,
- Lubuska Regionalna Organizacja Turystyczna,
- Małopolska Organizacja Turystyczna,
- Mazowiecka Regionalna Organizacja Turystyczna,
- Opolska Regionalna Organizacja Turystyczna,
- Podkarpacka Regionalna Organizacja Turystyczna,
- Podlaska Regionalna Organizacja Turystyczna,
- Pomorska Regionalna Organizacja Turystyczna,
- Regionalna Organizacja Turystyczna Województwa Łódzkiego,
- Regionalna Organizacja Turystyczna Województwa Świętokrzyskiego,
- Śląska Organizacja Turystyczna,
- Warmińsko-Mazurska Regionalna Organizacja Turystyczna,
- Wielkopolska Organizacja Turystyczna,
- Zachodniopomorska Regionalna Organizacja Turystyczna;

4) górskie parki narodowe:

- Babiogórski Park Narodowy,
- Bieszczadzki Park Narodowy,
- Gorczański Park Narodowy,
- Park Narodowy Gór Stołowych,
- Karkonoski Park Narodowy,
- Magurski Park Narodowy,
- Ojcowski Park Narodowy,
- Pieniński Park Narodowy,
- Tatrzański Park Narodowy;

5) inni partnerzy społeczni:

- Polska Izba Turystyki,
- Izba Turystyki RP,
- Polski Związek Organizatorów Turystyki,
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Agentów Turystycznych,
- Polska Izba Turystyki Młodzieżowej,
- Forum Turystyki Regionów,
- Warszawska Izba Turystyki,
- Federacja Konsumentów,
- Stowarzyszenie Konsumentów Polskich,
- Europejskie Centrum Konsumenckie,
- Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związek Miast Polskich,
- Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
- Unia Metropolii Polskich,
- Unia Miasteczek Polskich,
- Związek Powiatów Polskich.

Projekt zostanie przesłany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169. Poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony także w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki. Ponadto, zgodnie z § 11a ust. 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną uwzględnione w projekcie skierowanym do uzgodnień międzyresortowych.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego, w szczególności na:

- **sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego**

Szacuje się, że zmiany ustawy, wymagające wydania przedmiotowej regulacji, mogą mieć ograniczone skutki dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Z jednej strony zniesienie obowiązku nabywania uprawnień do wykonywania zawodów przewodnika turystycznego miejskiego, terenowego oraz pilota wycieczek spowoduje zmniejszenie wpływów do budżetu państwa, wnoszonych aktualnie przez ww. kandydatów za przystąpienie do egzaminu oraz za wydanie uprawnień.

Natomiast z drugiej strony, w związku z likwidacją zadania marszałków województw, polegającego na organizowaniu egzaminów dla kandydatów na przewodników miejskich, terenowych i pilotów wycieczek, nastąpi zmniejszenie wydatków marszałków województw na pokrycie kosztów egzaminów, wynagrodzeń dla członków komisji egzaminacyjnej, wydawania legitymacji i identyfikatorów, które jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej są aktualnie finansowane z dotacji przyznawanej marszałkom województw przez wojewodów.

Przedmiotowa regulacja natomiast zakłada poniesienie wynagrodzeń egzaminatorów z 250 zł do 300 zł za każdy dzień egzaminu praktycznego, a także podniesienie opłat egzaminacyjnych łącznie z 300 zł do 330 zł. Zmiany uzasadnione powyżej powinny mieć wpływ na wysokość dotacji celowej na zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, przekazywanej przez wojewodę marszałkowi województwa. Jednocześnie do wojewody będą wpływały wyższe środki z tytułu opłat egzaminacyjnych, co powinno zrekompensować zwiększoną dotację celową.

- **rynek pracy**

Z uwagi na wprowadzone uproszczenia, projekt rozporządzenia będzie miał pozytywny wpływ na rynek pracy poprzez ułatwienie procedur koniecznych do przeprowadzenia przed wejściem na rynek pracy (opis uproszczeń został zamieszczony w uzasadnieniu do projektu).

- **konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw**

Z uwagi na wprowadzone uproszczenia, projekt rozporządzenia będzie miał pozytywny wpływ na przedsiębiorczość poprzez ułatwienie procedur koniecznych do przeprowadzenia przed rozpoczęciem świadczenia usług polegających na organizowaniu szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych, a także rozpoczęcia własnej działalności gospodarczej jako przewodnik górski.

- **sytuację i rozwój regionalny**

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

- **organizatorów szkoleń dla kandydatów na przewodników górskich**

Projektowana regulacja nie będzie miała istotnego wpływu na organizatorów szkoleń dla kandydatów na przewodników górskich, bowiem przepisy dotyczące prowadzenia szkoleń dla przewodników górskich nie uległy znacznym zmianom w stosunku do poprzedniego stanu prawnego. Wprowadzono jednak kilka ułatwień dla organizatorów szkoleń.

Projektowana regulacja wprowadzi: redukcję nadmiernie szczegółowych regulacji dotyczących m.in. prowadzenia szkolenia, zniesienie minimalnego czasu trwania szkolenia dla przewodnika górskiego oraz nieznaczne modyfikacje ramowych programów szkoleń, co ułatwi elastyczne dostosowywanie programu, formy i treści zajęć do aktualnych potrzeb danej grupy i pozwoli na optymalizację kosztów, czasu trwania kursu oraz ilości pracy poświęconej na dopełnienie wymagań formalnych. Zmiany te wpłyną na ułatwienie organizatorom szkoleń prowadzenia działalności.

Planowane umożliwienie realizacji szkoleń na podniesienie klasy uprawnień we wszystkich trzech formach: szkolenia indywidualnego, szkolenia grupowego oraz kierowanego samokształcenia ułatwi organizatorom szkoleń łatwiejsze zebranie odpowiednio licznych grup kandydatów, aby uruchomić szkolenie na podniesienie klasy uprawnień.